

— Ὁ σκοπὸς τῆς τέχνης ἐστὶ πάντοτε ἠθικός. Οὐδαμῶς δ' ἐπιτρέπεται τῇ ποιήσει νὰ καταβιάσῃ ἐπὶ τοσοῦτον ἐαυτὴν, ὥστε πρὸς χάριν ψευδοφιλοκάλου καὶ ἀνοσίως αἰσιοδόξου αἰσθητικῆς νὰ παρουσιάσῃ ἀτελῆ καὶ παραπεποιημένην εἰκόνα τοῦ κόσμου. Τὸ λεγόμενον καλὸν ἀποτελεῖ οὐχὶ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἶδος τῆς τέχνης.

H. H. X.

Ἐδουάρδος Γρεϊζεδαχ.

*

Ἐκεῖνος εἶνε σοφώτατος ἀνὴρ, ὅστις ἐπίσταται νὰ λέγῃ ἐν καταλλήλῳ καιρῷ πράγματα οἰκοθεν ἐννοούμενα, ἅπερ ὅμως οὐδεὶς ἄλλος εἶχεν εἰπεῖ· ἐκεῖνος εἶνε γνήσιος καλλιτέχνης, ὅστις ποιεῖ ἔργα, ἅπερ πάντες φρονοῦσιν ὅτι δύναται νὰ ποιήσῃ μετ' αὐτὸν, ἅπερ ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ ποιήσῃ.

W. H. Riehl.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐγένετο λόγος ἐν ὁμίλῳ λογιῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ κ. Π. . . διορισθέντος παρ' ἀξίαν καὶ πρὸς κοινὸν σκάνδαλον εἰς ὑψηλὴν καθήγητοῦ θέσιν.

— Νὰ σὰς εἰπῶ, λέγει τότε ὁ κ. Ρ. κ' ἐγὼ θὰ τὸν διώρισκα ἂν ἦμην ὑπουργός. Ὁ Π. εἶνε ἀνθρωπος καθὼς πρέπει· ὁ μόνος πού βοᾷ κατὰ τοῦ διορισμοῦ του εἶνε τὰ συγγράμματά του, ἀλλ' αὐτὰ ἔχουν τόσον μικρὰν σημασίαν!

* *

Ἐλεγέ τις προχθὲς πρὸς τὴν κυρίαν Μ*, λόγου προκειμένου περὶ τῆς ἡλικίας της:

— Καὶ ὅμως, κυρία, ἤξεύρετε ὅτι τινὲς σὰς δίδουν ἐπάνω ἀπὸ τὰ σαράντα;

— Μπᾶ, καὶ τὰ δέχομαι ἐγὼ ἂν μοῦ τὰ δίδουν;

Τὴν προτεραίαν μάχης ἀξιωματικὸς τις ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῇ νὰ ἴδῃ τὸν πατέρα του εὐρισκόμενον εἰς τὰς τελευταίας του στιγμὰς. — Πῆγαινε εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ στρατηγός. «Γίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς».

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ μωρὸς, ἅμα αἰσθανθῆ τὸ πρῶτον θάλαπος, ἀπορρίπτει τὸ παλαιὸν του χειμερινὸν ἐπανωφύριον. Ὄταν ἡ εὐτυχία ἀρχίσῃ νὰ σοὶ μειδιᾷ, μὴ λησμονῆς τὸν καλὸν σου φίλον τῶν δυστυχῶν ἡμερῶν.

Ὄταν βράχος τις ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ ὕψους ὄρους καὶ κατακυλιέται μεθ' ὀρμῆς, δύνασαι, ἀνευ κινδύνου τοῦ νὰ ἐκληφθῆς δειλὸς, νὰ παραμερίσῃς ἵνα τὸν ἀποφύγῃς. Καὶ ὅταν μανιώδης τις σοῦ ζητεῖ ἀφορμὴν ῥήξεως, νομίζεις ὅτι ἡ τιμὴ σου ἀπαιτεῖ νὰ συνάψῃς ἀγῶνα μετ' αὐτοῦ;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Βαδίζει καὶ ἡ θάλασσα!

Αἱ πόλεις Ῥοζέττη καὶ ἡ Δαμιέττη, κτισθεῖσαι παρὰ τὴν θάλασσαν πρὸ χιλίων ἐτῶν, ἀπέχουσι νῦν αὐτῆς δύο μίλλια. Ἀπὸ τοῦ 1880 ἐν τῷ Στομίῳ τοῦ Ῥοδανοῦ, ἡ ξηρὰ προὔχωρησε τρία μίλλια εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν Βενετίᾳ τὰ ὕδατα κατὰ μικρὸν ἐλαττοῦνται, καὶ ἐλεύσεται κατ' ἀνάγκην καιρὸς, καθ' ὃν τὰς ὀδοὺς αὐτῆς ἀντὶ γονδολῶν θὰ διατρέχωσιν ἀμαξαί. Ἡ Ῥαβέννη, ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Στραβωνίου, περιεβάλλετο, ὡς ἡ Βενετία, ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Νῦν ἡ Ῥαβέννη ἀφίσταται τῆς θαλάσσης ἐν μίλλιον. Ἡ Ἀδρία ἐν Λομβαρδίᾳ, ἄλλοτε λιμνὴ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, εἰς ἣν ἔδωκε καὶ τὸ ὄνομα, ἀπέχει εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάμετρα τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ τοῦ 1804, ἡ θάλασσα ἀκτῆ ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Πάδου, προὔχωρησε πρὸς τὴν θάλασσαν δώδεκα χιλιάμετρα.

Ἄλλαχού, τούναντίον, ἡ θάλασσα εἰσβάλλει εἰς τὴν ξηρὰν, κατακαλύπτει διὰ τῶν ὑδάτων αὐτῆς τὰς χαμηλὰς χώρας καὶ μεταβάλλει εἰς νήσους μέρη συννηωμένα ἄλλοτε τῇ ἀκτῇ.

Ὁ κ. Gerhard Rohlfs, ἀποσταλεὶς εἰς Ἀβυσσινίαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετ' ἐντολῆς, ἐγένετο δεκτὸς ἐν ἐπισήμῳ ἀκροάσει ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου. Μετὰ τὴν προσφορὰν δὲ τῶν δώρων ὁ αἰθίοψ ἀναξ συνδιελέξατο μετὰ τοῦ κ. Rohlfs περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης. Καθὰ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς περιλήψεως τῆς συνδιαλέξεως ταύτης, ὁ Ἀβυσσινὸς βασιλεὺς ἔχει ἱκανῶς ἀσαφεῖς ἰδέας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Διότι κατ' αὐτὸν, τὸ πρῶτιστον Εὐρωπαϊκὸν Κράτος εἶνε ἡ Ἑλλάς, ἣτις ἠνάγκασε τὴν Ῥωσσίαν νὰ συνολογήσῃ εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας, ἐπεθύμει δὲ νὰ μάθῃ ἂν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ῥωσσία συννηωμένοι θὰ εἶχον τὴν ἰσχύον νὰ καταβάλωσι τὴν Ἑλλάδα. Τὴν Ἀγγλίαν δὲ καὶ τὴν Γαλλίαν θεωρεῖ ὡς ὅλως δευτερεύοντα κράτη.